

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Iani Gvlielmi Verisimilivm Libri Tres

Gulielmus, Janus

Antverpiae, M. D. LXXXII.

Cap. XIIII. Vocare. Vocationes. Emendatus Eunucho Terentius bis, Sticho
Plautus semel.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70877](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70877)

Certè sententia examuffim quadrat, & vt non in
olim coheserint, vtilius tamen heic legentur coniu-
ctè, quàm diuulse apud Nonium, in Senium, Lapi-
Timor, Expedibo.

Idem, Accusatiuus pro Genitio.

*Pacuius Peribæa. Regnum imperator, æternum mu-
rum sator.*

Lego, Regum imperator, æternum marum sator. Merito
pro murus iam tralatitium. Est precatio ad be-
nem initium: vt liquet ex his quæ ab eodem Gram-
matico conseruata non longè à superioribus heic
videntur:

— veniam precor,

Petens, vt quæ egi, ago, axim verruncent bene.

Vicem mantisæ, vt antiqui loquebantur, adiciam
ad hæc Pacuuij quæ ex eodem dramate laudantur:
Nonio:

Nam me perbitered, illis opitularier

Quolis exitio cupio, dum prosim modo,

videri respexisse Terentijs, cum illa scriberet Andria

Ego Pamphile hoc tibi pro seruitio debeo,

Conari manibus pedibus noctesque & dies,

Capitis periculum adire, dum prosim tibi.

CAPVT XIX.

*Vocare. Vocationes. Emendatus Eunuchus Terentius
Sticho Plautus semel.*

TERENTII Eunuchus quod vulgatur;

Te mihi patronam cupio Thais, te obsecro.

rectius in mss. est, & libris melioribus, *capio.* Ver-
enim mos Romanorum tangitur. è plebe hominum
instituto Romuli, quos vellent è patricijs patronos
capere.

capiebant, quorum praesidio & opibus tuti essent: neque fas erat à patrono clientem deserere. auctor Dionysius historicarum secundo. Vel igitur huc respexit, vel Urbanus etiam Chærea patronā capit tamquam servus libertus eius, cuius se paullo ante servum gestabat.

Eadem fabula:

Qua cum amatore suo cūm cenant, ligurriunt,

Harum vidēre inluuiem, sordes, inopiam.

Et haec verissimè fragmentum Colonienſe, *Qua quomodo amatores vocant, ligurriunt.* Vocare Latine dici, quod nos vulgò inuitare notū est. in eo emendandus Plautus Stichus:

Sed generi nostro hæc reddita est benignitas,

Nulli negare soleo, si quis me vocat.

Veri omnes, si quis me esum vocat: sed istud, esum, irregularis est glossa vel versus arguit, cui nequiquam mendicatus est Lambinus. Hinc Catullo vocabuntur:

Vos conuiuia lautiora leti

De die facitis, mei sodales

Quarunt in triuio vocationes.

idemque Iustino lib. x x v i i. Hieme deinde immittente non in conuiuio sed in campo, non in vocationibus sed in exercitationibus, nec inter sodales sed inter aequales aut equo aut cursu aut viribus contendebat. Ita enim isthic legendum amicissimus mihi, flos Germaniæ, Palmerius me monuit, cūm publicetur ineptè vocationibus aut exercitationibus. Neque verò in loco Terentij me morerent, mutili isti centones, qui Donati nomen præferunt quòd dissentire videntur. Quis enim non videt præceptissima illis saepe à nescio qua mala manu adsuta? Et hic quidem lectionem vulgatā interpretationem esse eius, quod ego reposui. Neque versus lababit,

si nō quom neque elices & produces: more veterum
qui & consonandi D syllabæ extendēdæ adiciēdæ

CAPVT XIX.

Aucupare. Quo pro quod. Threes. M. Varro De Ling.
• Latina quarto libro correctus: item Cæcilius.

ERVDITE M. Varro, vt omnia, libro De Ling.
Latina quædam, verborum origines ait aut vulgari
esse & populo quoque non planè incognitas;
Grammaticas, quæ occultiores; aut denique philo-
sophicas & Stoicas, quo difficillimè atque adèdè
perueniri possit. Itaque se ex opinione magis quàm
certa scientia de iis traditurum profiteretur. Quam
inquit, vbi aditus & initia regis: quo si nō perueniam, (ca-
riam ad opinionem aucupabor. quod etiam nonnumquam
salute nostrâ faciunt cum egrotamus medicus. Vbi sententia
multò illustrior & fortean locus constitutus erit,
Igeris? quo si non peruenero scientia, at opinione aucu-
por. Mendi occasio fuit. Ad quarta littera pertinet
pro. Aucupari aliquid pro inuestigare Latinis vici-
tissimum. Plautus Milite:

*Vident tu illum oculis venaturam facere atque aucupari
auribus?*

Ita Cæcilio aucupari argētum, est acquirere & in-
ueniundo eo satagere. Sic enim lego *apud* quædam
Donatum in Eunuchum Terentij:

— *Quid tibi aucupatio est*

*Argentum? aut de meo amore verbificatio
Patri.*

malè vulgò, *argumentum*. Sensisse autem quod
fuius Varronem indicant quæ non multò possunt
quantur: *De nostris dicam, cur sint: de alienis, vnde sint*
de ali-